

Katson sineen taivaan

Vexi Salmi

Matti Siitonen

sov. H.Solala

1. Et-si-en käy lap-so-nen maan, tok-ko-pa kos - kaan juur-tu - a saan.
et-si-en käy lap-so-nen maan, hai-ke-us mie - len ko - ti - na vaan.

Lin-tu-nen-kin muut-ta-es-saan pe-sä-puun löy - tää vain vais-tol - laan.
Sii-ve-tön oon, et - si - ä saan, rau-haa en löy - dä kai mil-loin - kaan.

1. Mut-ta Kat-son si-neen tai - vaan, täh - ti kirk-kain sua.
2. Kat - son si-neen tai-vaan täh - ti kirk-kain sua.

1. Taas mä pyyn-nöin vai-vaan: oh-jaa ko-tiin mua. Oh-jaa mua.
2. ko-tiin mua.

2. Et-si-en käy lap-so-nen maan, peit-tä-en tur - haan kai-pa-us-taan.
Et-si-en käy lap-so-nen maan, loh-tu - a il - taan rau-ke-ne-vaan.

Toi-vee-ni-kin päi-vi-en työn men-nes-sään il - ta vie sy-liin yön.
Täh - ti sä yön, lois-tee-si suo, ek - sy-neen vii-tak-si hoh-tees luo.

Kat-son si-neen tai - vaan, täh-ti kirk-kain sua. Taas mä pyyn-nöin vai-vaan:
Kat - son si-neen tai-vaan täh - ti kirk-kain sua.

oh-jaa ko-tiin mua. oh-jaa ko-tiin mua _____ täh - ti kirk-kain
Kat-son si-neen tai-vaan täh - ti

sua. Taas mä pyyn-nöin vai-vaan: oh-jaa ko-tiin mua _____ oh-jaa mua.
kirk-kain sua.